

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 28 września 2012 r.

w przedmiocie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn nawiązując do swojej opinii z dnia 9 marca 2012 roku dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw uznając, że nie jest organem, do którego kompetencji należy ocena prowadzonej przez Rząd RP polityki społecznej, konsekwentnie nie zajmuje stanowiska w przedmiocie zmian w ustawach: Karta Nauczyciela (art. 1 projektu), o pracownikach urzędów państwowych (art. 2 projektu), o podatkach i opłatach lokalnych (art. 3 projektu), o kontroli skarbowej (art. 4 projektu), o Najwyższej Izbie Kontroli (art. 5 projektu), o wykonywaniu mandatu posła i senatora (art. 6 projektu), o komornikach sądowych i egzekucji (art. 7 projektu), Prawo własności przemysłowej (art. 8 projektu), o kuratorach sądowych (art. 10 projektu), Prawo farmaceutyczne (art. 11 projektu), Kodeks morski (art. 12 projektu), o pomocy społecznej (art. 13 projektu), o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art.14 projektu), Prawo o szkolnictwie wyższym (art. 15 projektu), o Państwowej Inspekcji Pracy (art. 16 projektu), o służbie cywilnej (art. 17 projektu). Projektowane zmiany mają związek z podwyższeniem wieku emerytalnego pracowników.

Krajowa Rada Sądownictwa w swojej opinii odnosi się wyłącznie do projektu nowelizacji ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (art. 9 projektu).

Krajowa Rada Sądownictwa ponownie wyraża stanowisko, że proponowanie zmian w ustawie Prawo o ustroju sądów powszechnych powinno pozostać w wyłącznej kompetencji Ministra Sprawiedliwości. Pełna odrębna regulacja dotycząca stanu spoczynku sędziego powinna się znaleźć w Prawie o ustroju sądów powszechnych jako ustawie ustrojowej dotyczącej statusu sędziego i nie powinny być w niej wprowadzane zmiany przy okazji nowelizowania ustaw dotyczących powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych.

Wynika to z faktu, że stan spoczynku sędziego nie jest instytucją powszechnego ubezpieczenia społecznego, lecz instytucją szczególnego rodzaju gwarancji niezawisłości sędziego, mającą umocowanie w Konstytucji RP (art. 180).